

HLAS SRDCA

„Pripravte cestu Pánovi, vyrovajte mu chodníky!“ Mk 1,3

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI RIMAVSKÁ SOBOTA

Ročník 0.
December 2015

A znova sú tu Vianoce

Ked' som si otvoril e-mail, ktorý som dostal od svojho priateľa s názvom 1. adventná nedeľa, vybavil sa mi úsmev na tvári. Na obrázku bol odfotený klasický plynový sporák so štyrmi horákmi, z ktorých jeden bol zapálený. Úsmevné. Pomyslel som si: „Čo tí ľudia nevymyslia!“ Ako prežívam advent ja? Je to čas prípravy na Narodenie Božieho Syna. Je to čas, ktorý mám venovať nie len zapalovaliu sviec na adventnom venci, ale je to predovšetkým čas, v ktorom majú zaznievať v našich srdciach slová proroka Izaiáša „Na púšti pripravte cestu Pánovi. Vyrovajte na pusťatine chodník nášmu Bohu“ (Iz 40,3). Je to čas, v ktorom sa nemáme zháňať len zavecami, ktoré robia Vianoce krajšími, pompéznejšími, honosnejšími či spokojnejšími z prebytku pozemských potrieb. Je to čas, v ktorom si máme nachádzať čas pre Boha, vyrovnáť mu chodník, aby mohol v plnej paráde s plným priehrštím milosti vstúpiť do môjho srdca, aby v ňom zavráadol pokoj.

Zakrátko v našich kostoloch pribudnú betlehemy s postavičkami Svätej rodiny, či zvieratiek. Na Jozefa a Máriu sa pozeráme s bázňou a tak je to správne. Ale zároveň by sme mali pamätať, že sa im v mnohom podobáme. Aj my môžeme byť tak ako oni dvaja, otvorení pre Božie slovo. Svojou oddanostou vo viere a poslušnosti aj my môžeme pozvať Ježiša do svojho srdca. Aj my môžeme dostať milosť, aká napĺňala život Jozefa i Márie. Vernosťou modlitbe, čítaniu Písma a aktívnu účasťou na živom spoločenstve veriacich môžeme prijať Božiu moc a zohrať aktívnu úlohu pri uskutočňovaní Božieho plánu spásy.

Ježiš je Emanuel – „Boh s nami“ (Mt 1,23). On nie je len „Boh s Jozefom,“ či „Boh s veľkými svätcami.“ Každý jeden z nás je vzácny v Božích očiach. Ak by to tak nebolo, čo by sme slávili na Vianoce? Ale s radosťou a plní vďakys oslavujeme Božiu lásku, lásku vtelenú v Ježišovi, ktorý prišiel s mocou, aby „vyslobodil svoj ľud z hriechov“ (Mt 1,21).

Ježiš vstupuje do tohto sveta, ako náš skutočný priateľ. Kto je skutočným priateľom? Ten, čo pri nás stojí aj vtedy, keď sa mu nemáme čím odvdačiť. Skutoční priatelia sedia s nami, keď sme chorí, pri nemocničnom lôžku, pomáhajú nám pri stavbe domu, utešujú nás v čase tmy a strát. Vieme, že títo priatelia nás milujú, pretože ich to niečo stojí. Ježiš, najopravdivejšieho priateľa, stála láska k nám jeho vlastný život – bola to cena, ktorú zaplatil rád.

Vianoce a s nimi aj záver kalendárneho roka, je časom, kedy rekapitujeme aký ten rok, ktorý sa končí bol. Je to aj príležitosť vyjadriť vďaku za všetko, čo sme od Pána počas každého dňa celého roka dostali. Boh nás obdarúva aj cez ľudí. A preto v závere chcem podakovať všetkým Vám, tým ktorých poznám, ale aj mnohým tým, ktorí by mi ani neprišli na myseľ a chcem vyjadriť vďačnosť za všetko, čo pre mňa osobne ale aj pre nás knázov, ktorí pôsobíme v našej farnosti robíte. Ďakujem všetkým, ktorí prispievajú finančne na chod farnosti, pomáhajú pri rôznych aktivitách, ktoré počas roka naša farnosť organizuje. Bez vašej pomoci by sme to nezvládli. Preto na Vás všetkých chcem myslieť, keď budem sláviť polnočnú svätú omšu, aby Vás novonarodené Betlehemske dieťa obdarilo úžasným vnútorným pokojom, ktorý vie dať iba Boh. Nech žehná rodiny našej farnosti, aby boli usporiadane. Veľmi mi je ľažko, keď počúvam, že manželia, ktorých poznám sa rozvádzajú.

Nech sú Vianoce časom vzájomného odpustenia, porozumenia, lásky, pokoja a radosti z Boha, ktorý sa stal človekom, aby sa nám stal podobný vo všetkom okrem hriechu.

Prajem všetkým veriacim našej farnosti požehnané milostiplné sviatky Božieho narodenia a šťastný celý nový rok!

Rastislav Polák

Plesajte všetci ľudia

1. Plesajte všetci ľudia,
už je narodený,
ten, ktorý skrz prorokov
bol pedpovedaný.

REF: Anjeli zaspievajte,
pastieri hrajte mu,
aj králi klaňajte sa,
jak Pánu svojemu.

2. Rúčky má roztvorené,
celý svet chce objať,
nuž podŕme sa mu k jasliam,
všetci vyžalovať.

3. Vás chudobných a biednych
to iste poteší,
vidiac, že aj Pán sveta
v biednych jasliach leží.

Ismét itt a Karácsony

Amikor megnyitottam egyik elektronikus levelemet, amelyet egyik barátomtól kaptam Advent 1. vasárnapja címmel, mosoly ült ki az arcomra. A képen egy klasszikus gázsütő volt látható négy gázégővel, amelyből egy volt meggyűjtve. Vicces. Arra gondoltam: „Mit ki nem gondolnak az emberek!“

Hogyan élek meg az adventet? A felkészülés ideje ez, amely Isten Fiának születésével csúcsosodik ki. Olyan idő ez, amelyet nem csak arra kell felhasználni, hogy meggyűjtünk egy-egy mécsest az adventi koszorún, de mindenekelőtt olyan idő, amely alatt a szívünkben kell, hogy visszhangozzanak Izajás próféta szavai: „Készítsetek utat a pusztában az Úrnak, egyengessétek Istenünk ösvényét a sivatagon át.“ (Iz 40,3) Egy olyan idő ez, amely alatt nem csak azon dolgok után kell futni, amelyek szebbé, pompázatosabbá, értékesebbé és békésebbé teszik Karácsony ünnepét, hanem elsősorban rászánjuk az időket, hogy találkozzunk Istenkel, utat készítünk neki a szívünkbe, hogy oda belépjén kegyelmeinek bőségével s megajándékozzon minket békéjével. Hamarosan megjelennek templomainkban a betlehemekek a Szent Családot ábrázoló szobrocskákkal illetve állatfigurákkal. Józsefre és Máriara büszkeséggel s örömmel tekintünk, s ez így van rendjén. De ezzel együtt emlékeznünk kell arra, hogy sok mindenben hasonlítunk hozzájuk. Mi is válhatunk olyan emberekké, mint ők voltak, vagyis nyitottak Isten szavára. Önmagunk átadásával s engedelmességevel a hitben mi is meghívhatjuk Jézust a szívünkbe. Mi is megkaphatjuk azt a kegyelmet, amely betöltötte József és Mária életét. Az imádságban való hűséggel, a Szentírás olvasásával, s aktív jelenlétéinkkel a hívők élő közösségeben befogadhatjuk Isten erejét, s így részesévé válhatunk Isten üdvörténetének megvalósításában. Jézus az Emmáuel, vagyis „Velünk az Isten“ (Mt 1,23). Ő nemcsak a „Józseffel lévő Isten“, vagy „szentekkel lévő Isten“. Mindnyájan kivétel nélkül nagyon értékesek vagyunk Isten szemében. Ha ez nem így lenne, mit is ünnepelhetnénk Karácsonykor? Tehát örömmel s hálaadással ünnepeljük Isten szeretetét, amely Jézusban testesült meg, aki hatalommal érkezett, hogy „meg szabadítsa népet bűneitől“ (Mt 1,21).

Jézus úgy lép be világunkba, mint a mi igazi barátunk. Ki is az igazi barát? Az, aki mellettünk áll akkor is, ha nem tudjuk mivel meghálálni a szeretetét. Igaz barátoknak azokat nevezzük, akik mellettünk ülnek a kórházi ágyon, ha betegek vagyunk, segítenek házunk felépítésénél, megvigasztalnak, ha sötétséget s veszteséget élünk át. Tudjuk, hogy ezen barátaink szeretnek bennünket, mert fontosak vagyunk nekik. Jézus, a mi legigazibb barátunk az életét is odaadta értünk – nagy árat fizetett, de mindez örömmel tette.

Karácsony ideje valamint a kalendáriumi év vége olyan idő számunkra, amikor visszatekintünk az elmúlt évre s értekeljük azt, hogy milyen is volt.

Lehetőségünk nyílik megköszönni minden Istennek, amit kaptunk Tőle az év összes napján. Isten a felebarátainkon keresztül is elhalmoz minket adományáival. S éppen ezért elmélkedésem végén szeretném megköszönni s hálámat kifejezni mindenjáunknak azért, amit tesznek úgy nekem, mint a többi paptestvéremnek, akik itt működünk a plébánián. Köszönet mindenkinnek, akik anyagilag is hozzájárulnak plébániánk életének fellendítéséért, akik segítenek a különböző programokban, amelyeket a plébánia szervez az év folyamán. Az Önök segítsége nélkül nem tudnánk mindez véghezvinni. Éppen ezért mindenjáukra gondolni akarok, amikor az éjfeli szentmisét fogom szolgálni, hogy a Betlehemi újszülött Gyermek ajándékozzon mindenjáunknak nagyon szép és csodálatos benső békét, amelyet csak Isten tud adni. Áldja meg plébániánk összes családját, hogy rendezettek tudjanak maradni. Nagyon nehezemre esik, amikor azt hallom, hogy a házastársak, akiket ismerek, szét akarnak válni. Váljon Karácsony a kölcsönös megbocsátás, megértés, szeretet, békesség és öröm idejévé Istenben, aki emberré lett, hogy mindenben hasonlóvá váljon hozzáink a bűnt kivéve.

Plébániánk összes hívőjének kívánok áldott, kegyelmekkel teli karácsonyi ünnepeket s boldog új évet!

Rastislav Polák plébános
(preklad: Ján Zsóka)

Hlas srdca

Buch-buch, buch-buch, buch-buch... Tento zvuk počuje lekár, keď priloží fonendoskop na hrudník pacienta. Tento zvuk vnímame my, keď priložíme ruku na hrud'. Dnešná doba nám nedovoľuje ináč vnímať tento tlkot, ako obyčajné buch-buch.

Naše srdce nám hovorí: „Bež po nákupoch, utekaj do banky, zavolaj kamarátovi, rýchlo do práce, rýchlo v práci, rýchlo po práci, netrpezlivо domа, žiadny čas na deti, na rozhovor, zapni telku, počítač... a bež späť.“ Diablov otrok! Otrok diabla!

Dnešná doba z nás robí otrokov. Pardon! Nie doba, ale to my sami otvárame srdcia diablu a podávame sa mu celí. A on si s nami manipuluje, šťaví nás, vyciciava, unavuje. A viete prečo? Preto, aby sme nezačuli iný hlas - ten tichý, nežný. Ten tichý hlas, ktorý môže počuť každý, ale musí „zastat“. Keď zastaneme v behu života, v tichosti a skrúšene začneme počúvať hlas nášho srdca, viete čo budeme počuť? „Priateľovi nevolaj, ale ho navštív. Pomôž, vypočuj, bud' trpezlivý. Deti prijímaj ako dar, prácu si váž, zahod' bulvár. Vypni telku a zober do rúk ruženec. Zaspávaj s úsmevom, s vďakou a s modlitbou na perách. Máš problém? Skrze zmierenie, pokánie a prijímanie nájdeš odpoved.“

Onedlho sa rozsvietia vianočné stromčeky. Tomu však predchádza advent, kedy zapalujeme jednu sviecu po druhej. Stíšme sa a dovolme rozhrieť sviecam v našom srdci, ktoré sa na Božie narodenie stanú akousi láskou rozsvietenou pokornou maštaľkou. Ježiško sa tam bude s úsmevom kolembať ako dieťa v náručí milujúcej matky. A viete čo? Nedajme zhasnúť tým sviecam, tomu svetlu v srdci ani po sviatkoch. Nechajme tu Ježiška prebývať navždy. Až dovtedy, kým nám sám Ježiš povie: „Ty si sa postaral/a o to, aby som Ja celý život mohol prebývať u teba. Teraz sa Ja postarám o teba. Nuž teda vojdi do nebeského kráľovstva, ktoré je pripravené od stvorenia sveta.“

Žime teda tak, aby naše srdce nevydávalo iba „nemé“ buch-buch-buch, ale aby naše srdce vydávalo „Je-žiš, Je-žiš, Je-žiš...“, lebo každým dychom, slovom a úderom srdca môžeme a máme ďakovať Bohu za Jeho skvelý plán. Za Boží plán mať nás tu a dať nám šancu ho plniť.

Pochválený bud' Ježiš a Mária!

Boris Deák

Farské jasličky

Viete akú metlu s lopatkou, čajové šálky, či kvet v črepníku máme na našej fare? Dominik, Nelka, Miško, Veronika, Danko, Lenka, Matejko, Dorotka, Marek a Nelka by vám to povedali hned. Každý štvrtok doobeda sa tito naši najmenší farníci stretávajú spolu so svojimi mamičkami, oteckami, či starými mamami na fare.

Prvé stretnutie sprevádzala na začiatku hanblivosť, ktorá sa však veľmi rýchlo stratila a vystriedala ju zvedavosť. Deti skúmajú nielen hračky svojich kamarátov, ale prevetrajú aj všetky skrine, ktoré má pán farár v miestnosti. Majú presný prehľad o tom, koľko lôpt je na fare a ich pozornému oku neunikne ani stôl plný doma napečených zákuskov od šikovnej mamičky, chrumiek, tyčiniek, keksíkov, či čerstvo očistených jabĺčok. Okrem hry sa väčšie deti pri týchto stretnutiach učia samostatnosti, ak sa náhodou niektorá z mamičiek od svojho dieťaťa trošku vzdiali. Tie menšie si zvykajú na väčšie spoločenstvo, na iné ruky ako sú mamine. Ak uvidíte niektoré z detí počas svätej omše smelo kráčať k oltáru, nečudujte sa. Oni totiž našich kňazov už veľmi dobre z týchto stretnutí poznajú, vedť sa s nimi hrajú a pri každom odchode dostanú od nich požehnanie. Farské jasličky nie sú potešením len pre deti ale aj pre mamičky. Celý týždeň sa tešíme na štvrtok, keď stretneme známe tváre, porozprávame sa, ako ináč, o deťoch, ale aj o bežných radostiach a starostiah, o dianí v cirkvi, v našej farnosti či v meste. Kedže fara v Rimavskej Sobote je veľká, budeme radi, ak na tieto stretnutia prídu ďalšie mamičky či oteckovia so svojimi deťmi. Bez ohľadu na ročné obdobie, počasie, bez ohľadu na to, či je alebo nie je stretnutie vyhlásené v nedeľu na svätej omši, sa stretnutia konajú stále vo štvrtok doobeda od 09.00 hod.

Ak by mala niektorá mamička starosť, ako sa dostane s dieťaťom v kočíku po toľkých schodoch na faru, aj tento problém sme rýchlo vyriešili. Na vstupných dverách je vždy uvedený telefonický kontakt na osobu, ktorá s kočíkom mamičke pomôže. Tak neváhajte a príde so svojimi deťmi do farských jasličiek medzi nás.

Zuzana Gödriová

miesta je na fare naozaj dosť :)

Dokonalé Vianoce – aké naozaj sú?

Nedávno ma v novinovom stánku upútal darček pribalený k akémusi ženskému časopisu – adventný diár pre dokonalé Vianoce. Chtiac-nechtiac som sa pristihla pri tom, že rozmýšľam nad tým, čo všetko si tam majiteľka diára asi zapíše a naplánuje, pekne deň po dni, s jediným cieľom, pripraviť úžasné, perfektné, dokonalé Vianoce, nech to stojí - čo to stojí.

Určite na prvom mieste je niekoľko dní vikendov venovaných nákupu darčekov, a nie hocijakých. Ale veď to nie je žiadny problém, vysvetnené nákupné centrá, preplnené potrebným, ale aj zbytočným tovarom, pripomínajú už hádam po skončení letných prázdnin, že „Vianoce sa blížia“. Kde sa však hrabú na internetové e-shopy, ponúkajúce bezhraničné množstvo elektroniky, kozmetiky, oblečenia a tak ďalej, a tak ďalej... A tak nakupujeme všetko možné aj nemožné od varných kanvíc cez umývačky riadu, PC-čka, značkové tenisky, mobily, parfémy, rekreačné pobytov a v tých najsolventnejších prípadoch aj štvorkolesové tátose. Detúrence už od septembra vyjednávajú s rodičmi, čo im ponúknu za to, aby sa pod vianočným stromčekom blysol nový tablet alebo smartfón, neuvedomujúc si, že je to zasa len spôsob, ako prísť aj o tie posledné zvyšky voľného času a naozajstných kamarátstiev. Úplne zle sú na tom živé darčeky. Nádherný štvornohý chlpáčik nechápe, čo robí s nepohodlnou mašľou okolo krku pod pichlavým stromčekom.

To najhoršie ho však len čaká – v lepšom prípade najneskôr na Tri krále skončí v útulku, v tom horšom na okraji hlavného ťahu do Košíc. Že nemáte peniažky na kúpu darčekov? Žiaden problém – bankové domy a ešte agresívnejšie „nebankovky“ vám ponúkajú úvery, kreditky, ktoré vám splnia každý sen. Čo na tom, že im vrátite dvakrát toľko, ako vám požičali.

Niekedy po Mikuláši sa diár začne zapĺňať výstražnými poznámkami, že sa musí začať upratovať. To je sice v poriadku, vedť taký voňavý bytik, keď sa vôňa leštida na nábytok mieša s vôňou čerstvo upečených vanilkových rožtekov, pôsobí priam nadzemsky. Ale čo naše svedomia? Aj v nich si stihнем aspoň narýchlo poupratovať?

Osobitnú kategóriu

v pláne dokonalých Vianoc určite zohráva výzdoba našich príbytkov a okolia - tu sa fantázie medze naozaj nekladú. Od, po rebríku šplhajúcich sa Santa Clausov a sobov, ktorí sa z Ameriky u nás celkom úspešne presadili, až po rôzne svietiace reťaze (ešte šťastie, že pojistovne neskúmajú ich pôvod, lebo na poistenie proti požiaru zabudnite). Nedávno som sa stretla s jedným znáym, ktorý podniká v oblasti záhradnej architektúry a poriadne ma povabilo, keď sa mi pochválil, že má jednu úžasnú zákazku na vianočnú výzdobu záhrady, nejakej vilky - snehuliaku rodinku v nadživotnej veľkosti. (Ozaj ako vlastne vyzerá snehuliak v životnej veľkosti?)

Betlehem z obchodu Zdenka

No a potom prichádza to najdôležitejšie – nákup potravín, nápojov, všelijakých dobrôt od výmyslu sveta.

A prečo nie? Vianoce sú predsa sviatky hojnosti. Už nám nestačia obyčajné banány, jabĺčka, mandarinky, nakúpime všelijakú exotiku, ktorú poriadne ani nevieme jeť a keďže na sviatky je všetkého veľa, povedzme si pravdu, väčšinou je osud takéhoto ovocia tragickej – nedotknuté zhnieje a skončí v kontajneri. Kapor, rybie filé? Aká nuda, to musí byť minimálne losos alebo najlepšie iné morské príšerky, na ktorých si matka príroda zgustla a ktoré, povedzme si gazdinky úprimne, nevieme ani poriadne pripraviť.

Vždy ma šokuje, keď idem 23. decembra na nákup a vidím tie nákupné vozíky. Vyzerá to, ako keby sa blížil celosvetový vojenský konflikt (prepáčte ten čierny humor). Je to nepochopiteľné, vedť sa jedná len o tri dni a anatómia ľudského tela nepustí. Čo je však horšie a smutnejšie, sú „posviatočné“ kontajnery, plné potravinových odpadkov. Len tak na okraj – obžerstvo je jeden zo siedmich hlavných hriechov.

Tak to by sme mali – v diári otvárame posledné tri listy – čaká nás skúška, či sme naozaj na nič nezabudli. Štedrý večer – unavení, ale šťastní si sadáme k stolu, rýchlo nahádzeme do seba oblátky, opekančeky, rybu a ide sa k stromčeku – nastáva doba výmenného obchodu – niektorí sú úspešnejší, iní menej, ale v globále s privretými očami vládne všeobecná spokojnosť (v hlave mnohým víria myšlienky typu - „ten pulóver je vskutku otriasný, asi ho pôjdem vymeniť“). A tak šťastne zaspávame a na Božie narodenie sa hádam niekedy na obed zobudíme a stredobodom sviatočných dní sa s patričnou hrdosťou stáva – televízor.

Ani sa nenazdáme a tri sviatočné „dokonalé“ dni sú preč. Celé to ovenčí známa, ktorú stretávam po sviatkoch a jej konštatovanie, že je vlastne super, že je už po sviatkoch, už má toho upratovania a pečenia plné zuby. Ale veď ona má v podstate pravdu – čo v nás zanechajú takéto Vianoce ? Žlčníkový záchvat? Spálenú záclonu? Dlžobu s úžerníckym úrokom?

A tak sa vynára otázka, či sú toto naozaj dokonalé Vianoce? Alebo sa nám ponúka aj iná verzia? Určite. Len si to celé musíme trochu zmeniť v našom pomyselnom diári dokonalých Vianoc. A sa pýtam. Kde v diári príprav dokonalých Vianoc má miesto On – Oslávenec? Oslavujeme bez Noho. Ani sme Ho nepozvali. To musí byť zvláštny pocit – oslavujú Moje narodeniny a nechcú Ma tam? Ja som im pripravil Hostinu hostín a oni mi dali košom.

Ozaj, na ktorý deň v diári sme si naplánovali dôkladnú vianočnú svätú spoved? Niekoľko si napríklad povie: „Ale ved' ja som nikoho nezabil!“ Naozaj? A čo tá práve zahasená cigaretka? alebo „Ja som neublížil svojmu blížnemu?“ Naozaj? A prečo práve referujem jednej známej, ako tá a tá strašne pribrala? Prečo si namiesto stupíndych figúrok sobov, jeleňov, Santa Klausov nepoložíme do okna alebo ku stromčeku aspoň maličký betlehemček?

Pán povedal: „Nechajte maličkých ku mne prísť“ (Mt 19, 13–15), čo už môže byť symbolicjšie a krajšie, ako keď mladá rodinka príde do kostola k betlehemčeku a v detských očkách sa zračí údovia a tisíc rozkošných otázok – veď ako je možné, že ten Pán, o ktorom nám rozprávajú rodičia, je malé „bábo“, položené na akejsi tráve a čo tie zvieratká okolo?

Boh nemohol zvoliť láskavejší a nežnejší spôsob ako poslať svojho Syna na túto zem v podobe malého bezbranného nemluvňa, ktoré, hádam, aj v tom najzatvrdlivejšom človeku prebudí štipku lásky. A to je dobre, veď všetko sa počíta.

Vypnime telku, zoberme známych, podme sa prejsť do kostola, či už na svätú omšu alebo len tak, podme si zaspievať tie krásne vianočné koledy. On nás tam čaká, podme mu zablahoželať k narodeninám, želá si od nás len jediný darček – naše srdcia.

Alena Perželová

PREČO HLAS SRDCA?

Ked' sa vám dostane do rúk prvý výtlačok nášho farského časopisu, možno vás napadne otázka: „Prečo Hlas Srdca?“

Ked' som uvažoval ako pomenujeme náš časopis, chcel som, aby jeho názov bol blízky farnosti v ktorej vychádza. Patrónom nášho farského kostola je sv. Ján Krstiteľ. On je tým hlasom volajúcim na púšti: „Pripravte cestu Pánovi...“ /Mk 1,3/ Hlas, ktorý je taký dôležitý aj v dnešnej dobe. Hlas, ktorý nám zvestuje Krista – Mesiáša.

Sv. otec František vyhlásil jubilejný Svätý rok milosrdenstva, ktorý začne 8. decembra 2015 a bude trvať do sviatku Krista Kráľa 2016. Náš časopis začína vychádzať na začiatku tohto jubilejného roka. Ježišovo milosrdenstvo vychádza z Jeho Srdca, tak ako to dala namalovať sestra Faustína, ktorej sa zjavoval milosrdný Ježiš.

Nech je pre nás všetkých a pre našu farnosť náš novovzniknutý farský časopis Hlasom Srdca, ktorý nám prinesie radosť a milosrdenstvo. Nech je samozrejmostou každej našej rodiny, ktorá chce žiť naplno farský život. Rodiny, ktorá sa chce aktívne zapojiť do každej farskej aktivity a nie len pasívne „podriemkovať“ kdesi v kútiku s myšlienkovou: „Mňa sa to netýka!“ Farnosť – Cirkev, to sme my všetci pokrstení, ktorí žijeme v tomto meste a filiálkach, ktoré sú k nám pričlenené. Verím, že si náš časopis nájde svojich čitateľov, ako aj prispievateľov.

Rastislav Polák

V chráme zneli „Štyri ročné obdobia“...

Piatkový večer pred prvou adventnou nedeleou patril barokovej väznej hudbe. V podaní Slovenského sláčikového kvarteta sme si mohli vo farskom kostole Sv. Jána Krstiteľa vypočuť jedno z najznámejších diel od Antónia Vivaldiho – Štyri ročné obdobia. Ide o štyri samostatné koncerty z opusu 8, ktoré benátsky skladateľ skomponoval v roku 1725. Toto dielo patrí nepochybne k jedným z najpopulárnejších z obdobia vrcholného baroka aj vďaka svojej úzkej spojitosi hudby a názov jednotlivých častí. Slovenské kvarteto patrí medzi najvýznamnejšie komorné zoskupenia na Slovensku. Nadvázuje priamo na odkaz legendárneho Slovenského kvarteta, ktoré účinkovalo tridsať rokov v zložení A. Móži, A. Nemec, M. Telecký a F. Tannenberg. Súčasné zoskupenie dostało možnosť používať názov „Slovenské kvarteto“ priamo od zakladajúceho člena predošlého kvarteta – M. Teleckého. Od januára 2009 ho tvoria: 1. husle – Juraj Tomka, 2. husle – Eduard Pingitzer, viola – Július Šoška, violončelo – Martin Čažký. Všetci títo umelci sa zúčastňujú majstrovských kurzov po Európe, úzko spolupracujú s viacerými poprednými kvartetami európskeho hudobného života, napr. s viedenským umeleckým kvartetom „Artist Quartett Wien“. Ich repertoár tvoria skladby od stredovekej hudby až po súčasnú modernú.

Vďaka „Štyrom ročným obdobiam“ a Slovenskému kvartetu sme sa mohli preniesť v priebehu niekoľkých minút do nádherného sveta hudby, ktorá pripomína náozaj túktorú časť ročných období. Každé ročné obdobie má tri časti a celkom zaznalo na koncerte dvanásť skladieb. Jednotlivé časti koncertov, striedajúce virtuózne a interpretačne veľmi náročné pasáže s pomalými a pokojnými vytvárali dynamiku a nádhernú atmosféru. Zobúdzajúca sa jar, teplé leto, farebná jeseň a tuhá zima – to všetko sa v tých skladbách udialo. Majstrovstvo skladateľa aj interpretov vyčarovali v predstavách poslucháčov obrazy krajiny počas celého roka. Ľudia, ktorí prišli na tento koncert, od tých najmenších – ktorí počúvali z kočíka – až po najstarších, mali nádhernú možnosť započúvať sa do tónov význejnejšej v priestoroch Božieho chrámu. Pán farár v závere umelcom podakoval a vyzdvihol ich svedectvo dokázať vytvoriť harmonické zoskupenie, do ktorého sa musia dávať celí. Povedal: „Všetci, ktorí sme tu, sme sa spojili do jedného krásneho spoločenstva...“. Táto jednota sa prenesla aj na ľudí, ktorí odmenili umelcov mohutným záverečným potleskom.

Jozef Gödri

Štedrý večer a opekance s makom

Potrebné suroviny:

400 g polohrubá múka
100 g mak
100 g med
80 g maslo
50 g práškový cukor
20 g droždie
sol'
mlieko

Postup:

Múku so sol'ou preosejeme do misky a spracujeme s kváskom, ktorý pripravíme z 2 dl vlažného osladeného mlieka a droždia. Cesto dobre vypracujeme, vyklopíme na pomúčenú dosku a formujeme z neho tenké valčeky asi 1 cm, ktoré naukladáme na vymastený plech a necháme vykysnúť. Upečieme pri strednej teplote. Po upečení valčeky pokrájame na 2 cm kúsky a vložíme ich do nádoby. Vodu alebo mlieko dáme zovrietať a polejeme ňou opekance. Ihned' ich scedíme, aby veľmi tekutinou nepresiačeli. Maslo roztopíme a nalejeme na opekance, ktoré ešte posypeme cukrom zmiešaným s makom a dobre premiešame.

Nakoniec opekance polejeme rozpusteným medom.

Jozef Koronczi

:) PERLY NAŠICH DETÍ :)

"Kto je patrónom našej farnosti?"

-Pán kaplán.

"Aké sú to BIO jablká?"

-Z domáceho chovu.

"Prečo ste mali za domácu úlohu nakresliť Jána Krstiteľa?"

-Lebo.

"Čo sme počuli v evanjeliu ?"

- To nikto nevie.

"A to skadial' vieš ?"

-Lebo inak by sa dakto hlásil.

Výlet do ZOO v Košiciach

Dňa 17. 11. sme sa vybrali na výlet do ZOO v Košiciach. Organizoval ho pán farár Polák. Strelili sme sa na vlakové stanici a nastúpili sme do vlaku, ktorým sme sa odviedli do Jesenského. Tam sme prestúpili na rýchlik do Košíc. Cesta vlakom bola nezabudnuteľným zážitkom pre viaceré deti, ktoré ním išli po prvýkrát.

Po príchode na miesto sme najprv navštívili bobovú dráhu, na ktorú sa deti od rána veľmi tešili. Chlapci sa vybláznili pri rýchlej jazde a postupne sa ju odvážili vyskúšať aj tí, ktorí sa báli. Tešili sme sa aj na Dinopark, no žiaľ bol zavretý. Po dobrodružstve z bobovej dráhy sme sa konečne dostali do ZOO. Pri vchode sa nachádzali ryby, sovy a papagáje. Hned vedľa terárií boli v pavilónoch dva druhy opíc. Potom sme prešli cez mostík nad potokom a za plotom už na dobroty čakali danie škvornité. Nižšie od nich boli ľavy dvojhrbé. Páčili sa nám aj tučniaky, ktoré sa vyvalovali pri jazierku. Po ceste nadol sme videli vodné vtáctvo: labute, kačky a iné. Vedľa vtáctva za drevenou ohradou stáli zebry. Nakŕmili sme aj surikaty vlnkované a videli sme aj tigre a levy. Na druhej strane boli kozy, lamy a dobytok. Okolo 14. hod. sme prehliadku ZOO museli ukončiť, pretože nás už tlačil čas.

Kým sme čakali na autobus, nakúpili sme si suveníry, pamätné mince, pohľadnice a magnetky. Cestou vlakom domov sme sledovali prírodu a rozprávali si zážitky. Ďakujeme PÁNU BOHU, že sme sa domov vrátili zdraví a s množstvom nezabudnuteľných zážitkov. Už sa tešíme na ďalší výlet.

Zuzana Demeterová

KRÍŽOVKA

1			
2			
3			
4			
5			
6			

Liturgické obdobie pred Vianocami sa volá ..... (odpoved' v tajničke)

1. Prvý muž
2. Zasvätený deň v týždni
3. Dobrý a v nebi
4. Prvá žena
5. Brat Ábela
6. Jeden z evanjelistov

Lístok s vylúštenou tajničkou, spolu so svojím menom a priezviskom vhod' do označenej schránky "HLAS SRDCA - KRÍŽOVKA" v predsieni kostola.

Žrebovanie bude na detskej sv. omši v piatok 8. januára 2016.

Terezka Haninčíková

„Drž ma za ruku a pod’...“

Ked' moja mama ochorela, vtedy to začalo. Hľadala som dobrých lekárov, najlepšie lieky, vynikajúcu starostlivosť... a v zhone som akosi pozabudla na najlepšieho Lekára, hoci moja mama nezabudla. Prosiла som sice o pomoc /strelné modlitby/, ale podakovanie už odo mňa nikto nepočul. V posledných chvíľach jej života som prosila, aby som nestála pri posteli a nevidela ako mi moja milovaná mama „odchádza“. Ale Božie plány boli iné. Dnes Pánu Bohu ďakujem, že som pri tej posteli stála /a On určite s nami/. Trikrát som si ju prebrala k životu a vrátila späť k sebe. Potom som sa jej spýtala, že či chce už spinkať. Pokývala hlavou na znak súhlasu s obrovským pokojom v tvári, ktorá až žiarila neskutočnou láskou a odovzdanosťou. Ja som jej pošepkala ako veľmi ju ľúbim a ona mi potom zaopatrená sviatosťami „niekam“ odišla. Nevedela som sa s tým zmieriť, vyčítala som Pánu Bohu ako mi to mohol urobiť. Začala som sa utiekať k homeopatikám na ukludnenie a k meditačným cvičeniam, pri ktorých sme vraj brali energiu niekde zhora, z vesmíru. Ja som však stále mala pocit, že ma „Niekto“ tahá za ruku iným smerom. O rok nato som putovala do Medžugoria so svojimi synmi. Netušila som, kde ideme, čo to tam bude a o čom to bude. Keď sme vyšli na vrch zjavenia - Podbrdo, bolo to úžasné, neopísateľné. Ja som však potom celý deň cítila, že sa tam mám vrátiť. Tesne pred polnocou sme sa tam vybrali so synmi. Bolo tam ticho, pári ľudí, tma a len jemné osvetlenie. A vtedy to prišlo. Sadla som si na kameň a premohol ma obrovský pláč. Plač a smútok za moju mamou. Po chvíli pláč akosi ustával a z mojich úst vyšla tichučká otázka: „Kde je teraz Mama?“ Zavalila ma vlna neskutočného pokoja. To sa nedá opísať, čo som zacítila vo svojom srdci. Pokoj, ale nie ten nás pozemský, ten to určite nebola, lásku, pohladenie a tichú odpoveď v hĺbke srdca: „Tvoja mama je so mnou.“ „Bože, keby sme takýto pocit zažili všetci a častejšie. Ďakujem! Ďakujem! „Moja mama zomrela o 18,40, a to je čas, kedy sa v Medžugorí otvára každý deň nebo a prichádza naša drahá Mama. Ja verím, že v ten deň prišla aj preto, aby vzala za ruku moju mamu a postarala sa o ňu. Veď Ona prichádza, aby nás povzbudzovala, dávala nám posolstvá a viedla nás k Ježišovi. Vtedy som sa pevne rozhodla zmeniť svoj život. Rozhodla som sa, že hned po príchode domov urobím všetko preto, aby som po štyroch hluchých a slepých rokoch mohla prijať Ježiša do môjho srdca. Hned prvý deň po príchode sa mi nepodarilo pristúpiť k svätej spovedi. Večer som si líhala sklamaná, lebo som sa už nevedela dočkať okamihu stretnutia s Ježišom pri svätom prijímaní. Na druhý deň sa mi podarilo vyriešiť problémy, ktoré mi bránili ísť na svätú spoved. A viete čo bolo ďalším obrovským darom od Panny Márie? Prečo ma v prvý deň zadržala a poslala na spoved až na druhý deň? Lebo v spovednici v ten druhý deň sedel novokňaz. Sedel tam po prvý raz. Ona mi poslala do cesty novokňaza, ktorý po mojom vyznaní hriechov povedal: „Ja ťa rozhrešujem a ďakujem, že si prišla.“ Ja za dary ďakujem, ďakujem, ďakujem! Bolo to niečo ako masáž na moju ubolenú a úbohú dušu. Vtedy som sa naučila, že kríže, krížiky, ale aj krížiská sa musíme naučiť niest. Ale nie sami, ale s Ježišom! Sami to nezvládneme. On nám pomôže, ale potrebuje k tomu naše čisté, pokorné, pokojné a láskavé srdcia, pretože sme zoslabnutí. Ale nie pôstom, ani bičovaním, ale sme zoslabnutí vo viere.

Panna Mária ma odvtedy neopustila. Drží ma za ruku aj keď ja som už mnohokrát padla. Pomohla mi však vstať s Ježišom. Pripravila pre mňa ďalší krásny a ešte krajší dar. Ale to je už moje ďalšie stretnutie s Ňou a ďalšie svedectvo. Tak snáď nabudúce dostanem príležitosť podeliť sa oň s Vami.

Vďaka Panna Mária, Vďaka Ježiš!

Jarmila Deáková

DOBRA NOVINA 2015

Aj v tomto roku sa v našej farnosti bude konať koledovanie našich detí „Dobrá novina“.

Tento ročník Dobrej noviny upriamuje pozornosť na vodu. Nemať prístup k pitnej vode, znamená odopierať právo na život zakorenенé v ľudskej dôstojnosti.

„Pitná a čistá voda je otázkou prvotnej dôležitosti, pretože je nevyhnutná pre ľudský život a na udržanie suchozemských a vodných ekosystémov.“ Encyklika Svätého Otca Františka, Laudato si' (28) /<http://www.dobranovina.sk/2015/11/19/tema-21rocnika/>

Z výťažku verejnej zbierky podporí Dobrá novina v roku 2016 viaceré rozvojové projekty, vytvárajúce podmienky na dôstojný život detí, mladých ľudí, dospelých, rodín a komunít v krajinách subsaharskej Afriky.

Tento rok koledujeme pre Turkanský vodný projekt, ktorý zohráva kľúčovú úlohu medzi rozvojovými programami katolíckej diecézy Lodwar v Keni. Zmierňuje akútne nedostatok vody v oblasti Turkana, patriacej k najsuchším miestam na zemi, kde žijú ľudia.

12. decembra 2015 o 10.00 hod. v kostole Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave sa bude konať sv. omša spojená s vysielaním koledníkov. Aj my chceme byť prítomní na tejto sv. omši. Po sv. omši bude pre deti pripravený program a malé občerstvenie.

Prosíme všetkých, aby zbierali vrchnáčiky z PET fliaš, ktoré chceme darovať chlapčekovi z Rudnej.

Prípravy koledníkov prebiehajú na fare v piatky pred detskou sv. omšou.

Vladimíra Haninčíková

HNUTIE KRESŤANSKÝCH
SPOLOČENSTIEV DETÍ

FARSKÉ OZNAMY

PROGRAM SV. OMŠÍ POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

23. 12. 2015 Celodenná sv. spoved vo farskom kostole od 9.00 hod. – 18.00 hod.
počas Vianoc nespovedáme!

24. 12. 2015 Štedrý deň, sv. omše z vigílie
Farský kostol 16.00 hod. (slov.)
22.00 hod. (mad.)
24.00 hod. (slov.)
Dúžava 21.00 hod. Čerenčany 21.00 hod.
Zacharovce 20.30 hod. Kružno 22.15 hod.

25. 12. 2015 Narodenie Pána
Farský kostol 7.30 hod. (slov.)
9.00 hod. (mad.)
10.30 hod. (slov.)
17.00 hod. (slov.)
Kružno 9.15 hod. Zacharovce 10.30 hod.

26. 12. 2015 Sv. Štefan, prvý mučeník
Farský kostol 7.30 hod. (slov.)
9.00 hod. (mad.)
10.30 hod. (slov.)
17.00 hod. (slov.) - zo sviatku Sv. Rodiny
Čerenčany 8.00 hod.; Kružno 9.15 hod.; Zacharovce 10.30 hod.

27. 12. 2015 Sv. Rodiny, Ježiša, Márie a Jozefa
Sv. omše v riadnom čase nedele, navyše V. Pokoradz o 9.00 hod.

31. 12. 2015 Silvester
Sv. omše zo Silvestra s ďakovnou pobožnosťou na konci roka:
Farský kostol 15.00 hod. (mad.)
16.30 hod. (slov.)

1. 1. 2016 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky
Farský kostol 7.30 hod. (slov.)
9.00 hod. (mad.)
10.30 hod. (slov.)
17.00 hod. (slov.)
Čerenčany 8.00 hod.; Kružno 9.15 hod.; Zacharovce 10.30 hod.

6. 1. 2016 Zjavenie Pána
Farský kostol 7.30 hod. (slov.)
9.00 hod. (mad.)
10.30 hod. (slov.)
17.00 hod. (slov.)
Kružno 9.15 hod. Zacharovce 10.30 hod.

Požehnanie domov

Počas vianočných sviatkov budeme chodiť požehnávať domy. Kto má záujem, nech sa nahlási v sakristii kostola najneskôr do 31. 12. 2015. (priezvisko, obec, číslo domu a telefón). Termíny, kedy budem navštěvovať rodiny, vyhlásim vo farských oznamoch, resp. po dohode.

Štedrá večera v našej farnosti

Štedrá večera začne v našej farnosti za zvuku zvona z veže nášho farského kostola o 18.00 hod.

Náš obchod ZDENKA

Srdečne vás pozývame do farského obchodu ZDENKA, kde si môžete vybrať z veľkého množstva náboženskej literatúry pre všetky vekové skupiny.

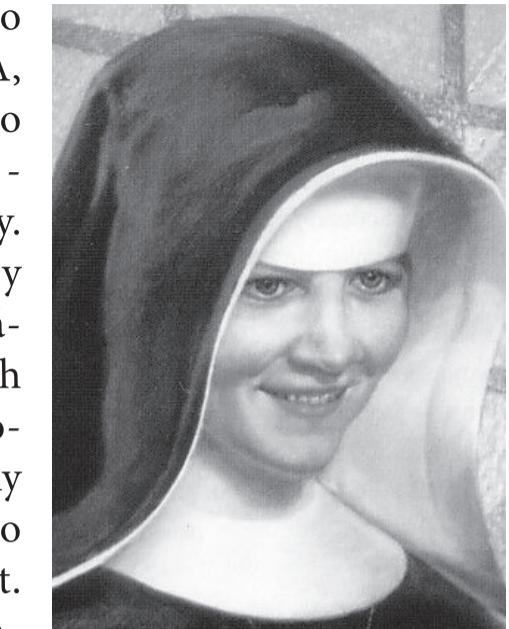
V ponuke sú brožúry na zamyslenia a meditácie, Sväté písma vo viacerých prevedeniach, odborné teologické knihy, omaľovánky s biblickou tematikou pre deti, ako aj publikácie pre nás duchovný rast.

Najdete tu rôzne devocionálie, sošky svätých, anjelikov, liturgických predmetov, či široký výber ružencov a betlehemov. Nechýbajú ani knihy zaobrájúce sa tematikou dnešnej doby, aktuálnymi morálnymi, či sociálnymi problémami.

Pre milovníkov kávy a čajov máme pestrý výber tovaru v rôznych darčekových baleniach.

OTVÁRACIE HODINY:

POНDELOK:	09:00 - 13:00
UTOROK:	13:00 - 17:00
STREDA:	09:00 - 13:00
ŠTVTOK:	13:00 - 17:00
PIATOK:	09:00 - 13:00
SOBOTA:	ZATVORENÉ
NEDEĽA:	ZATVORENÉ

HLAS SRDCA štvrtročník rímskokatolíckej farnosti Rimavská Sobota. Vydáva rímskokatolícka cirkev farnosť

Rimavská Sobota. Adresa: Hlavné námestie 29, 97901 Rimavská Sobota. Kontakt: 0475631031, email: caspopishlassrdca@gmail.com, Recenzoval: Rastislav Polák. Redakčná rada; šéfredaktorka: Alena Perželová, členovia - Rastislav Polák, Ján Zsóka, Jozef Koronczi, Andrea Vörösová, Vladimíra Haninčíková, Terézia Haninčíková, Zuzana Gödriová, Jozef Gödri. Web: www.rimavskasobota.fara.sk